

arbejdsgiverorganisationer, som har meldt ud, at de er meget skuffede. Det drejer sig om Dansk Arbejdsgiverforening, HTS og Dansk Byggeri, som i en artikel i Jyllands-Posten den 13. november udtrykker stor skuffelse og vrede og også taler om, at der er et løftebrud. Er ministeren ikke enig i den problemstilling?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu bliver jeg ikke mere ked af det, fordi det er Dansk Arbejdsgiverforening eller Dansk Industri eller hvem, fru Lene Garsdal nu har kastet sin kærlighed på.

Det er da beklageligt, at vi ikke kunne udføre intentionerne i ordningen, men jeg bliver bare nødt til at fastholde – det håber jeg også at formanden kan bekræfte – at lovændringer kræver altså et flertal her i folketingsalen. Men sådan kunne jeg altså ikke få det i denne sag, og det beklager jeg, for det ville have været det rigtige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 736

10) Til justitsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren redegøre for, om og hvorledes regeringen agter at sikre, at der rejses sag mod de borgere, som mistænkes for at tvinge unge til at gifte sig mod deres vilje?«

Skriftlig begrundelse

Af forslag til lov om ændring af udlændingeloven (L 6) fremgår det, at udlændingemyndighederne inden for de sidste år har registreret 30 tvangsægteskaber. Det undrer spørgeren, at det ikke har givet anledning til forsøg på retsforfølgelse af de eventuelt medskyldige.

Justitsministeren (Lene Espersen):

I begrundelsen for sit spørgsmål har spørgeren henvist til den opgørelse fra Udlændingestyrelsen over antallet af afslag for ægtefællesammenføring for årene 2001, 2002 og 2003, som er gengivet i forslaget til ændring af udlændingeloven, L 6, der blev fremsat af integrationsministeren den 8. oktober i år. Opgørelsen angår antal af af-

slag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Jeg har noteret mig, at det spørgsmål, som jeg er blevet bedt om at besvare her i dag, er stillet den 17. november, og jeg er bekendt med, at integrationsministeren den 18. november, altså dagen efter, har besvaret en række spørgsmål fra Folketingets Integrationsudvalg, som vedrører samme tema. Det drejer sig om besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 1-4 over lovforslaget.

Kl. 15.10

Integrationsministeren har i sin besvarelse af de nævnte spørgsmål bl.a. redegjort nærmere for de forskellige beviskrav, der i sager om tvangsægteskaber gælder ved henholdsvis udlændingemyndighedernes vurdering af, om der bør meddeles afslag på ægtefællesammenføring, og en strafferetlig vurdering af, om der er grundlag for strafforfølgning. Integrationsministeren har endvidere redegjort for de regler og principper, der gælder for, hvornår forvaltningsmyndigheder har ret til eller er forpligtede til at indgive politianmeldelse mod private, og for de hensyn, der indgår i udlændingemyndighedernes vurdering af, om der i sager om tvangsægteskaber er anledning til at indgive politianmeldelse med henblik på en strafferetlig forfølgning i sådanne sager.

Af integrationsministerens besvarelse fremgår det bl.a., at Udlændingestyrelsen har foretaget en gennemgang af de 17 sager, hvor styrelsen i 2002 meddelte afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at ægteskabet ikke ansås for indgået efter den herboendes eget ønske. Det fremgår desuden af besvarelsen, at der ikke er fundet anledning til at indgive politianmeldelse i de pågældende sager, og besvarelsen indeholder samtidig nærmere redegørelser for baggrunden herfor.

Jeg kan alt i alt henvise til integrationsministerens udførlige besvarelse af de omtalte spørgsmål, men lad mig blot tilføje, at det naturligvis er en forudsætning for, at politiet kan føre straffesager om tvangsægteskaber, at politiet enten ved en anmeldelse eller på anden måde bliver bekendt med sagen. Jeg vil i den forbindelse gerne sige, at der i integrationsministerens besvarelse af de omtalte spørgsmål efter min opfattelse er anført gode grunde for, at der ikke skete politianmeldelser.